

- И погнѣси сѧ отъ наслѣдѣго-то си.
- 41 И предаде гы въ рѣцѣ-тѣ на язычници-тѣ:
И овладахъ гы ненавистници-тѣ имъ.
- 42 И гы утѣснихъ непріатели-тѣ имъ,
И останухъ покорени подъ рѣкѣ-тѣ имъ.
- 43 Много пѣти гы избави,
Но тѣ го разгнѣвахъ съсѣ съвѣты-тѣ си:
За то сѧ и унижихъ заради беззаконіе-то си.
- 44 Но погледнѣ на утѣсненіе-то имъ,
Когда чѣ выхъ-тъ имъ:
- 45 И поменѣ свой-тѣ къмъ тѣхъ завѣтъ,
И раскаѣ сѧ споредъ голѣмѣ-тѣ си милость.
- 46 И направи гы да намѣратъ милосердіе
Прѣдъ всички-тѣ които гы вѣхъ пѣнили.
- 47 Спаси ны, Господи Боже нашъ,
И съвери ны отъ язычници-тѣ,
За да славословимъ свято-го твое име,
И да сѧ хвалимъ съ твоѣ-тѣ слава.
- 48 Благословенъ Господь Богъ Израилевъ,
Отъ вѣка и до вѣка:
И да кажѣтъ всички-тѣ люде: Аминь. Ялаша.

ПСЯЛОМЪ 107. (по Слар. рѣс.)

- 1 СЛАВѢТЪ Господа, защото є благо,
Защото милость-та мѣ є во вѣкъ.
- 2 *Така* да говорятъ избавени-тѣ чрѣзъ Господа;
Кои то избави отъ рѣкѣ-тѣ на непріатель-тѣ:
- 3 И гы събра отъ страны-тѣ,
Отъ истокъ, и отъ западъ, отъ сѣверъ и отъ
море-то.
- 4 Скътахъ сѧ по прѣстынѣ-тѣ, въ необитаемъ пѣть
Не нахождахъ градъ за населеніе.
- 5 *Блѣхъ* гладни и жедни:
Дѣша-та имъ чезнѣше въ тѣхъ.